

4. asema

Jeesus tapaa Marian, kaikkein pyhimmän Äitinsä

12.4.2010

Jeesus on juuri noussut kaaduttuaan ensimmäisen kerran, kun Hän tapaa kaikkien pyhimmän Äitinsä kulkemansa tien vierellä.

Maria katsoo suuresti rakastaen Jeesusta, ja Jeesus katsoo äitiään: heidän katseensa kohtaavat ja molempien sydämet vuodattavat kärsimyksensä toisilleen.

Marian sielu peittyi murheeseen,
Jeesuksen murheeseen.

*Eikö tämä koske teihin, kaikki
ohikulkijat? Katsokaa ja nähkää onko
kipua, minun kipuni vertaista (Vat.
1:12).*

Mutta kukaan muu ei sitä näe,
kukaan muu ei sitä huomaa, paitsi
Jeesus.

Simeonin ennustus on täyttynyt:*ja
myös sielusi lävitse on miekka käyvä*
(Luuk. 2:35).

Kärsimyksen pimeässä
yksinäisyydessä meidän äitimme
tarjoaa lapselleen lempeyden,
yhteyden, uskollisuuden balsamin,
yhden ”Tahdon” Jumalan tahdolle.

Käsi kädessä Marian kanssa sinä ja
minä, me haluamme myös lohduttaa
Jeesusta, suostuen aina kaikessa
Hänen Isänsä - meidän Isämme -
tahtoon.

Vain näin tehden saamme nauttia
Kristuksen Ristin lempeydestä
syleillen sitä Rakkauden voimalla ja
kantaen sitä voitokkaasti maailman
kaikilla teillä.

mietiskelyn kohdat

*1. Kuka ei itkisi jos näkisi Kristuksen
Äidin niin suuressa kärsimyksessä?*

Hänen Poikansa haavoittuneena... Ja
me, kaukana, pelkurit, Jumalan
Tahtoa vältellen.

Äitini ja Valtiattareni, opeta minua
lausumaan kerrankin "kyllä" joka,
kuten sinun, samaistuisi Jeesuksen
huutoon Isänsä edessä: *non mea
voluntas...* (Luuk. 22:42): Älköön
tapahtuko minun tahtoni, vaan
Jumalan.

* * *

2. Kuinka paljon kurjuutta! Kuinka paljon loukkauksia! Sinun, minun, koko ihmiskunnan...

Et in peccatis concepit me mater mea!
(Ps. 51:7). Synnyin kuten kaikki muutkin ihmiset syntyivät, esivanhempiemme rikkomuksen tahrimana. Sen jälkeen..., omat syntini: mietityt, halutut, tehdyt kapinat...

Puhdistaakseen meidät siitä mädästä Jeesus halusi itse nöyryyä ja ottaa palvelijan hahmon (vrt. Phil 2:7) sikiämällä hänen Äitinsä, sinun ja minun Äidin, koskemattomaan kohtuun. Hän jäi kolmeksikymmeneksi vuodeksi pimeyteen työskennellen yhtenä muiden joukossa Joosefin luona. Hän saarnasi. Hän teki ihmeitä... Ja meidän hänelle antamamme palkkio on Risti.

Tarvitsetko lisää syitä katumiseen?

* * *

3. Jeesus odotti Äitinsä tapaamista.
Kuinka paljon muistoja
nuoruudesta!: Beetlehem, kaukainen
Egypti, Nasaret. Myös nyt Jeesus
haluaa hänet lähelleen Golgatalla.

Me myös tarvitsemme häntä!... yön
pimeydessä kun lapsukaista pelottaa,
hän huutaa: ”Äiti!”

Samoin minun on huudettava monta
kerta sydäimestäni: ”Äiti! Äiti! Älä
minua jätä.”

* * *

4. Saavuttaakseen antautumisen on
kuljettava vielä vähäinen matka. Jos
et vielä ole saapunut perille, älä
huolehdi: jatka ponnisteluja. Tulee
päivä, jolloin et näe muuta tietä kuin
Hän -Jeesus-, hänen kaikkein Pyhin
Äitinsä ja yliluonnolliset keinot, jotka
Mestari on meille jättänyt.

5. Jos me olemme uskon sieluja, tämän maailman tapahtumat ovat meille suhteellisia, kuten myös pyhimyksille... Herra ja hänen Äitinsä eivät jätä meitä, ja aina tarpeen tullen he ovat läsnä täyttämässä rauhalla ja turvallisuudella heidän omiensa sydämet.

.....